

INTERN

UFO-Sverigeinformation

**Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.**

Utges av Riksorganisationen UFO-Sveriges Centralgrupp, Box 151, 731 01 KÖPING. Telefon 0221/310 25.

Redaktörer: Mats Nilsson och Håkan Ekstrand, Sala Amatörförening för Tvärvetenskap, telefon 0224/121 82.

Tryckning och distribution: Kalmar-Ölands UFO-förening, telefon 0485/371 48.

Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 35 kronor för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgirokonto 92 64 11-0 Kalmar-Ölands UFO-förening.

Ja, här kommer nummer 2 av "internbulletinen". Antalet prenumeranter har gjort att utgivningen är tryggad för år 1978. Ännu ligger det dock på gränsen och vi uppmanar därför alla läsare att be sina aktiva UFO-Sverigekollegor att prenumerera. Här i Köping har vi t.ex. betalat för en prenumeration till Köpings UFO-förening, en till Centralgruppen, och sedan har var och en av oss aktiva här tecknat egna prenumerationer för att hjälpa upp tidningen ekonomiskt. Större upplaga innebär flera sidor och bättre textmaterial.

Och sedan en uppmaning till läsarna: Skicka in "eget" material - det är ju er tidning. Kan ni inte pressa fram textmaterial så här på stubinen, så skicka in frågor (både om UFO-problematiken och sådana som rör organisationen) så att vi får igång en frågespalt. Även intressanta tidningsklipp är viktiga. Lokalgrupper och enskilda, som haft eget material i resp. ortstidningar (t.ex. intervjuer med anledning av verksamheten, informationsevenemang etc.) bör skicka in hela tidningssidan och i marginalen skriva tidningens namn och datum. Av detta kan vi sedan göra komprimerade notiser om vad som händer runt om i landet. Tidningar får ni hämta gratis på redaktionen, i och med er medverkan - ni skall således inte offra pengar på att köpa lösnummer. Allt detta skall fungera som en idébank för våra läsare.

I övrigt jobbar vi hårt för jännan (om någon undrar varför vi inte träffas på telefon). T.o.m. i mellandagarna var vi ute på informationsevenemang bl.a. på en alkoholistanstalt i Småland den 29/12 och DHR Tranåsbaden den 30/12. Den senare blev en succe med över 100 fasta gäster och över 100 Tranåsbor - trots att ingen annonsering skett. Till detta kommer arbetet med marknadsföringen av den nya 100-miljonersfilmen (se rubriken MOBILISERING), som fordrar minutiöst förarbete och planering. En första stor sak kommer i Expressens söndagsbilaga den 22 januari (om ej, så blir det en senare söndag). Vidare har vi jännt inflöde av rapporter. En ny närobservation har inträffat i Angermanland och Reinhold Carleby har tagit sig an fallet. Vidare pågår annonsplanering för riksstämman och därtill hörande arbete. Förköpen går över förväntan och alla främre bänkrader är redan slutsålda. Ni som tänker resa tillsammans, och inte redan beställt biljetter, bör köpa dessa i "klump" t.ex. i lokalöverenskomstens namn, så att ni hamnar på samma bänkrad. Kostnaden är 20 kronor styck och beloppet för önskat antal nummerade sittplatser inbetalas till postgirokonto 74 51 90-9 Köpings UFO-förening.

Den 7 februari ger jag mig iväg till SMÅLAND för en serie informationskvällar (där ryker en del av mina semesterdagar). Jag ber de som bor i berörda områden (se nedan), att samla ihop likasinnade och komma med och "hålla bensin på elden", så att debatterna kommer igång. Ring till Medborgarskolan på resp. plats och fråga vilken möteslokal det blir.

Här är det alltså Medborgarskolan som är "draghjälp". Övriga landsändar kan t.ex. dra igång liknande evenemang, med stillfilmen som huvudnummer, med annonser och lokal betalda. Ta bara kontakt med Medborgarskolan på resp. ort så ordnar det sig. Av dessa "temakvällar" uppstår ibland intresse för studiecirkelklar (s.k. diskussionscirkelklar). Det vore bra om någon kunde ställa upp som handledare i dessa. Arvodet är ca 40 kronor i timman och cirkeln är på 30 timmar. Alltså en inkomst på ca 1.200:- samtidigt som ni har trevligt.

Till sist: SKRIV INSÄNDARE I SAVÅL LOKAL- SOM RIKSPRESS

Thorvald

SMÅLANDS - EVENEMANG:

Thorvald Berthelsen visar stillfilmen och debatterar på följande platser under februari. Ring Medborgarskolans exp. för besked om möteslokal och klockslag.

Tisdagen 7: ANDERSTORP
Onsdagen 8: SAVSJÖ
Torsdagen 9: NASSJÖ

Måndagen 13: VÅXJÖ
Tisdagen 14: KALMAR
Onsdagen 15: OSKARSHAMN
Torsdagen 16: HULTSFRED

VEM VÅGAR EXPERIMENTERA?

Av: Carl-Anton Mattsson

Några funderingar om ett kanske genomförbart experiment.
Detta är teori - vad händer i ett praktiskt försök?

- A- Tag en magnetiserbar järnskiva, vridbar runt centrumaxeln.
- Polariserade skivan magnetiskt.
- Tag en skiva till och placera också denna på centrumaxeln och polarisera den så att den - när den sedan snurrar i motsatsriktning mot den första skivan, erhåller maximalt repulsionsmotstånd.
- Med annan kraftkälla sätts skivorna i rotation fast i olika riktning, så att rotationen motverkas av repulsionen.
- Öka hastigheten ytterligare i rotationsmomenten till allt högre varvtal på skivorna.
- När man nått ett visst varvtal har ett kraftfält uppkommit som kanske upphäver tyngdlagen - skivorna väger ingenting.
- Ökas hastigheten ytterligare återstår bara gissningar.

Några spekulationer: Ett grönt sken uppstår, tidsfaktorn vill slita sig loss från skivorna i vår dimension - processen förflyttar skivorna i tid och rum.

- Startenergin är ganska låg, men energiutvecklingen kan bli enorm.
 - Centralaxeln fungerar i så fall som energiupptagningsdel och avleder uppkomna energiflöden.
- B- Byt ut järnmagnetskivorna mot exempelvis plastskivor, och fäst stavmagneter på skivorna polariserade enligt punkt A
- magneterna riktas.

Exakthet är "ett måste" i vad det gäller magneternas placering och inbördes avstånd och riktning. De måste vara så exakt att om skivorna släpps fria utan belastning (bromsning) så skall de börja att sakta snurra så att säga bakåt, på grund av magneternas repulsion (pluspol mot pluspol). Om man så vill har man då fått fram en evighetsmaskin som biprodukt, om det fungerar som jag tror.

- En variant är att låta den ena skivan vara stillastående och låta den andra rotera desto fortare.
- 2- Två gyrosnurror på samma axel med olika rotationsriktning, ej magnetiserade.
- Om man kör dem i höga varvtal, - vad blir effekten av det till skillnad mot en vanlig enkel gyrosnurra. Framkommer några effekter som kan registreras med mätinstrument?
- 3- Två skivor snurrande åt olika håll, men lika polariserade magneter placerade SPIRALFORMGT inåt centrum. Repeleringseffekten riktad i spiraler mot mitten. Använd mätinstrument och mät upp alla effekter som uppkommer på: gravitationen, tidsfaktorn, magnetfälten.

Efter dessa tre punkter blir nästa steg att använda sig av elektromagneter, som ger starkare effekter. Elektromagneter som verkar i närheten av den absoluta nollpunkten (ca -273° C) ger ett oerhört starkt magnetfält redan med tillförsel av en ytterst svag strömkälla. Bör med fördel kunna utnyttjas i rymden. Kanske något att forska vidare med i Skylab-rymdstationerna där förhållandena är goda.

Som bredvidläsning rekommenderas böckerna: The Bermuda triangle av Karl Berlitz. Det levande vattnet av O. Alexandersson (Viktor Schauberger)

Carl-Anton Mattsson

- Gravitationen, tyngdlagen
- Kraftfält, elektromagnetismen
- Tidsfaktorn

Vad händer om man lyckas påverka eller avskilja en av dessa komponenter i en materiemassa (eller i en farkost) måste inte då de andra också beröras av det? Det har ju alla ett grundläggande samband med materiens existens.

Är inte tidsfaktorn blott ett mått på rörelse i Universum, alltså något som borde kunna påverkas av en teknologi i vår framtid?

TILLÄGG AV REDAKTIONEN:

Professor Eric Laithwaite i London har redan konstruerat en apparat, som arbetar med antigravitation och på så sätt neutraliserar gravitationsvågorna.

Inför ögonen på ett lag journalister placerade professor Laithwaite en tio kilo tung låda på en köksväg. I lådan fanns två klart synliga, eldrivna svänghjul, som med mycket hög hastighet roterade åt var sitt håll. När dessa svänghjul roterade för fullt vägde lådan bara 7,5 kilo. Tyngdkraften var delvis upphävd.

Enligt Laithwaite kommer man en gång att utrusta våra rymdskepp med "antigravitationsmotorer". Dessa interstellära farkoster måste först föras utanför den jordiska tyngdkraftens påverkningsområde och sedan skulle man kunna använda en motor som denna - kanske driven av de tyngdkraftsvågor som frigörs vid supernovautbrotten.

Professor Laithwaite är ingalunda en okänd storhet vilken som helst. Han är känd bl.a. som den elektriska linjärmotorns uppfinnare.

INTELLIGENTA SIGNALER FRÅN RYMDEN 1920

I TIME den 21 maj 1973 skrev fru Matilde Millo Di Suvero från Mill Valley, Californien till red, åberopande artikeln "Budskap från en stjärna" som var införd den 9 april. Hon tillade:

"Jag skulle vilja berätta för D.A.Lunan, att i april 1920 berättade Guglielmo Marconi för min far, amiral greve Millo, att han var säker på att han hade mottagit intelligenta signaler från yttre rymden, på radiostationen i sin yacht "Electra". Vid den tiden fanns det inga andra radiostationer på jorden, förutom de Marconi hade startat i England och Nordamerika.

Källa: SKYLOOK Nr 69. Översättning Gunilla Hellgren

VÄRT ATT NOTERA // VÄRT ATT BEGRUNDA

Mannen bakom filmen EXORCISTEN, William Peter Blatty, är en f.d. tjänsteman inom CIA. Senare har han innehaft bl.a. en hög befattning inom Amerikanska flygvapnets avdelning för psykologisk krigföring.

FÖRENING-S-AKTUELLT

Under denna rubrik i Intern UFO-Sverige Information börjar vi vår serie om föreningar inom UFO-Sverige. Vi beräknar att ta kontakt med en förening till vart annat nummer. En av oss kommer då att per telefon intervjuar 2 - 3 personer ur den berörda föreningen.

Under denna rubrik kan även nyheter föreningarna emellan förmedlas, vidare kommer vi att presentera e.v. nystartade föreningar så fort de bildats. Denna gång tog vi kontakt med Enköpings UFO-förening. Detta lyckades vi med gemensamma ansträngningar komma fram till.

ENKÖPINGS UFO-FÖRENING

Jag (Mats) ringde upp Aaro Laine, ordförande i föreningen, vidare Jörgen Granlie, vice ordförande samt Birgitta Andersson sekreterare. I styrelsen sitter vidare Ivar Karlsson, kassör och Carina Bremer, vice sekreterare.

Aaro Laine, ordf, har alltid varit intresserad av UFO-fenomenet. Ock när han en dag lyssnade på sin internradio och kom i kontakt med Thorvald Berthelsen, UFO-Köping tog intresset fart på allvar.

-Jag undersökte om det fanns underlag för en förening i Enköping, säger Aaro. Det visade sig att 15 stycken var så intresserade att de ville gå med och starta en förening. Och den 15 aug 1976 var Enköpings UFO-förening ett faktum.

I dag, drygt ett och ett halvt år senare har man ett 60-tal medlemmar. Men det gångna året har varit kämpigt.

-Vi har bl.a. varit ute med Köpings still-film om UFO-problemet på ungdomsgårdar och gymnasieskolan och överallt där vi varit har vi väckt stort intresse för UFO's. På så sätt får vi in fler medlemmar.

Det är ca 600 elever i gymnasieskolan som hittills har sett filmen. Enköpings UFO-förening har också hand om de skolelever som valt UFO i fritt valt arbete.

Man är minst sagt glad inom föreningen då man äntligen har fått ett bevakningstorn. Det är 34 meter högt och ligger på militärt område.

-Vårt nästa steg är att få tag i en klubb-lokal där vi kan ha våra möten, säger Aaro, och där vi kan ha öppet hus för våra ungdomar.

-Sen planerar vi att bygga UFO-detektorer, det blir ungdomarna som får bygga dom under ledning av Jörgen Granlie.

När det gäller allmänhetens inställning till UFO-fenomenet har Enköpings UFO-förening märkt en markant förändring till det bättre.

-Det var många som skrattade och tittade snett på oss i början säger Aaro. Min chef på jobbet bland andra. Men nu är det tvärt om. Nu är det många som kommer fram och vill diskutera med oss om UFO's.

Även Birgitta Andersson, sekre, har märkt samma sak. -Det har varit mycket skrivelser om oss i pressen, och det läser folk, sen blir dom nyfikna och vill veta mer.

Det har ju alltid varit så att en del människor skrattar åt sådant dom är rädda för och det som för dom är okänt.

Aaro Laine nämner också utbildningen i Lersäter utanför Kolsva. -Det var en mycket givande utbildning, trevlig på alla vis. Centralgruppen hade verkligen lyckats. Och det är bra för de olika medlemmarna att ha genomgått kursen. Många kommer kanske att ställa upp i större sammanhang senare och då är det bra att ha lite förkunskap. -Det kommer givetvis att behövas någon form av kompletteringskurs senare.

Och framförallt säger Birgitta, man känner sig säkrare när man är ute och så stärker det självförtroendet.

Sen kan man ju tänka sig att de som har genomgått kursen själva kan ha en form av genomgång med de övriga medlemmarna i föreningarna säger Laine.

Ett förslag riktat till UFO-Sverige, vore att få tillstånd någon slags UFO-Sverige-nål. Det finns ett stort intresse för det, det vet vi, säger Aaro Laine.

Alla UFO-observationer har föreningens vice ordf. Jörgen Granlie hand om. Han berättar här om den mest intressanta UFO-observationen.

-Det var faktiskt på valborgsmässoafton -77 som en familj var ute för att titta på majbrador. Dom åkte mot Uppsala.

Familjen hade just passerat Örsundsbro och kommit över Örsundaån, och uppför en liten backe där en liten raksträcka tar vid. Då fick dom se ett stort lysande rödorange klot till vänster om sig och det föreföll att fara i samma riktning och såg ut att vilja korsna vägen. Det gjorde det nu inte utan försvann bakom några träd. Strax efter fick familjen se ytterligare ett liknande klot även det på vänster sida om vägen, dock på lägre höjd denna gång. Till vänster om vägen var det nu åkermark.

Detta andra klot var mera diffust i kanterna, inte några skarpa konturer och det lyste upp marken under sig. Sen plötsligt var det bara borta. Familjen fortsatte dock och kom fram till några gårdar där fick dom ytterligare se föremålet. Men även denna gång försvann det helt plötsligt.

Nu vände familjen för att åka hem igen då dom inte hade alltför mycket bensin kvar. När dom kört några hundra meter fick bilens förare åter se föremålet i backspeglarna. Förut hade man stannat för att titta närmare på föremålet, det gjorde man inte nu.

Någon förklaring har vi ännu inte fått säger Jörgen Granlie.

Tilläggas kan också att Enköpings UFO-förening planerar utställningar på två bibliotek i ämnet UFO. Det är biblioteken i Örsundsbro och Grillby som är aktuella.

Mats

FREDRIC BROWN

Fredric Brown har inte utan orsak kallats de korta novellernas mästare. Hans böcker och större verk blir ofta mycket förvirrande och överarbetade. En bok har han dock lyckats ganska bra med, Vilken vanvettig värld som finns utgiven på svenska av bokförlaget Delta. En av de kortaste noveller som har skrivits, tillskrivs F. Brown och den visar ganska bra att han behärskar den korta novellen till fulländning:

Efter det sista atomkriget var jorden död, ingenting växte, ingenting levde. Den sista människan satt ensam i ett rum. Då knackade det på dörren.....

Dessa få rader är mycket betecknande för Fredric Browns sätt att skriva. Fram till sista delen, stycket eller meningen är novellen inte särdeles märkvärdig, men den sista meningen gör att hela historien lyfts upp på ett plan som i det närmaste får betecknas som genialt. Följande lilla historia är den som Fredric Brown själv anser som en av sina bästa.

VAKTPOST

Han var våt och gyttjig och hungrig och kall och han var 50 ljusår hemifrån.

En egendomlig blå sol skänkte ljus, och tyngdkraften, som var dubbelt så stor som han var van vid, gjorde minsta rörelse besvärlig.

På över tio tusen år hade denna del av kriget inte förändrats. Flygets killar skötte sig bra i sina glänsande rymdskepp och med sina krånliga vapen. Men när det går bakåt så är det alltid fot-soldaten, infanteriet, som måste ta mark och hålla den, meter för meter. Som ifråga om den här förbannade planeten eller stjärnan, som han aldrig hört talats om förr än de landsatte honom här. Och nu var det helig mark därför att utlänningarna också var här. Det var just de utlänningarna som var den enda andra intelligenta rasen i vintergatan - grymma, vederhäftiga och fränstötande.

Man hade fått kontakt med dem mitt i vintergatan, sedan man långsamt och under svårigheter koloniserat ett dussin tusende planeter. Och det hade varit krig från första ögonblicket, de hade skjutit utan att ens försöka underhandla eller hålla fred.

Och nu utkämpades det hela bittert planet för planet.

Han var våt och gyttjig och hungrig och kall och dagen var rå med en hård vind som smärtade i ögonen. Men utlänningarna försökte infiltrera och varje vaktpost hade en oerhörd betydelse.

Han förblev vaksam med vapnet skjutklart. Femtio ljusår hemifrån, stridande i en främmande värld och dystert tvivlande på att någonsin få återse sitt hem.

Det var då han såg en av dem komma krypande emot sig. Han tog sikte och sköt. Utlänningen gav ifrån sig det där egendomliga hemska lätet som de alla har, sedan låg han stilla.

Han rös, när han hörde och såg utlänningen ligga där. Man borde ha vant sig vid dem efter en tid, men han lyckades aldrig. Dessa motbjudande varelser med endast två armar och två ben, vidrig vit hud och inga FJÄLL.

Hur mycket väger ljus.

Ljuset från en vanlig glödlampa har en viss vikt. Den är emellertid mycket liten. För att sända ut ett gram ljus måste en 100 W lampa lysa i ungefär 3 000 000 år.

Navkapslar eller ett UFO ?

Vi ska här återge den intervju som tidningen Se gjorde med Lars Thörn i Skillingaryd. Intervjuen fanns i nr. 46/1977.

Det hela handlar om en UFO-observation som Lars Thörn gjorde den 6/5 1971, han tog även ett par fotografier som sedan har gjort sensation i UFO-världen. Nu har emellertid samma organisation som hjälpte till att sprida denna händelse ut över världen och hjälpt till att lansera fotografierna som äkta påstått att fotografierna är bluff. Det är föreningen GICOFF i Göteborg som har satt ihop två navkapslar och hängt upp dessa i trådar och fotograferat av.

Vad säger då Lars Thörn själv: - Det är GICOFF som bluffar och inte jag.

Varför skulle dom bluffa ?

- Dom har hållit på med dylika saker tidigare. Först blåst upp och sedan gjort en kovändning. Så var det senast i Värnamofallet. Värnamofallet.....?

- Ja, där var det ju en ung skolgrabb som såg en UFO. Först så trodde GICOFF på honom och sen sa dom att han bluffade.

Du bluffade alltså inte ?

- Nej! Det kan jag svära på inför Gud. "Navkapslar" och "osynliga snören". Nä, jag har sett vad jag har sett.

Har du tjänat mycket pengar på din bild ?

- 75 till 80 kronor! GICOFF har nog tjänat betydligt mer. Dom har ju lagt beslag på mitt negativ. För dom är allt det här en publicitets sak. Det var ju, dom själva som berikade min berättelse med glidningar och många tillägg.

Mitt samvete är rent. Jag har ingen anledning att fara med osanning och lura godtrogna människor, som någon skrivit att jag gjort. Det är GICOFF som har punkterat den ballong dom själva blåst upp.

VI BEHÖVER MATERIAL !!!!!

För att denna tidning skall komma ut med jämna mellanrum måste vi ha mer material ifrån er. Skriv om vad som helst som rör UFO-Sverige eller er egen förening som ni tycker att även andra föreningar kan ha nytta av. Artiklar i olika ämnen är också välkomna.

FRÅN DEN NORDISKA MYTOLOGIN

I Snorre Sturlassons Eddan beskrivs dvärgarna som mycket skickliga smeder (tekniker)

Egil Skallagrimssons kväde:

Ivaldes söner
gingo arla i tiden
att skapa Skidbladnes skepp,
det bästa bland skepp,
åt den skire Frej.
Njords ostrafflige ättling

Ganglere frågar: Vad är då att säga om Skidbladne, eftersom det är det bästa av alla skepp? Finns det intenågot skepp som är lika stora som det?

Han svarar: Skidbladne är det bästa av alla skepp och gjort med den mesta slöjdkonst. Men Nagelfar är det största skeppet. Det är Muspell som äger det. Några dvärgar, Ivaldes söner, gjorde skidbladne och gävo skeppet åt Frej. Det är så stort, att alla asarna kunna skeppa in sig där med alla vapen och all krigsutrustning, och så snart seglet är hissat, har skeppet medvind åt det håll dit det skall. Men då man inte skall färdas med skeppet, så är det gjort av så många delar och med så mycket list, att man kan lägga ihop det som en duk och stoppa det i sin pung.

Bland asynjorna nämns den 14:de Gnå. Henne sänder Frigg till ömse världar i sina ärenden. Hon har en häst som springer genom luften och på vattnen, och han heter Hovvarpne. Av Gnå:s namn kommer det ordet, att den som färdas högt, han gnävar.

Thorvald Berthelsen

INPLACERING I TELEFONKATALOGEN:

De av våra lokalgrupper, distriktschefer och fältforskare vilka ännu ej finns i resp. telefonkatalog kanske bör ordna detta, så att allmänheten kan nå er. Utse en medlem, vilken skall stå för kontakten med allmänheten, press etc.

Denna begär sedan på Televerket införande av UFO, följt av gruppens namn, samt eget personligt telefonnummer. Begär samtidigt införande under rubriken "Föreningar" i yrkesregistret.

Våra fältforskare begär införande enligt följande: UFO--Sverige, Fältforskare, namn adress, personligt telefonnummer.

UFO betraktas som ett självständigt ord och inplaceras överst under bokstaven U. Alltså iögonfallande och lätt att hitta.

Man har rätt att utöver den vanliga personliga kataloguppgiften, stå med EN ytterligare beteckning på annan plats i telefonkatalogen. Men skynda på! Stoptiden för tillägg i nästa katalogutgåva närmar sig snabbt.

Mot en extra avgift kan uppgifterna införas i stor fetstil.

Handskrivning
Inskrivning

DEN "MYSTISKA" METALLBITEN I WÄDDÖFALLET

En "mystisk" metallbit hittades av timmerna Stig Ekberg och Harry Sjöberg, efter det att de överraskats av ett UFO, som landade framför dem, på en väg ute i Roslagen hösten 1959. Händelsen är känd som det s.k. Wäddöfallet.

Är det egentligen något "mystiskt" med metallbiten? Enligt uppgifter från en forskare på FOA rör det sig om en högst vanlig maskin - alltså en komponent i en sorts kvarn.

Finns det någon som kan gå till botten med detta och bena upp det? En tredjedel av metallbiten förvaras i bankfack i Stockholm. Sten Lindgren i projekt URD begär 150.000 (ett hundrafemtio tusen) kronor för att låsa upp bankfacket och visa den!

Detta är en sammanfattning av vad vi fått fram, 24/5 -77 Trots att biten tillhör Stig Ekberg.

Här följer Roger Erssons rapport från undersökningarna vid Oxelösunds Järnverk:

Jag ringde Karl Eriksson, som jobbar på kemi-labbet vid Oxelösunds Järnverk. Han arbetade där även i början av 60-talet då den här wäddömetallen förstörde en kulkvarn (värde ca 18 000 kr) som skulle smula sönder metallen för blötanalys. Eriksson kommer mycket väl ihåg händelsen, men han trodde att metallen kom från Järnverket. Deras chef vid den tiden, civ. ing. Jonströmer informerade inte om varifrån metallen kom. Han sade bara att den skulle undersökas.

Kvarnen var försedd med en speciallegering men gick trots detta sönder. Inte ens en repa uppstod på metallen. Kvarnen reklamerades, och en viss uppståndelse uppstod över att den hade gått sönder.

Ytterligare en förfrågan har inkommit om den här händelsen. Lab. chefen lät då bergsingen Hans Lagerström ta hand om den. Han är numera pensionerad. Allt detta enligt Karl Eriksson kunde erinra sig.

Men då jag ringde Lagerström, sade han sig inte alls komma ihåg den här metallen. Det måste ha varit av perifert intresse, ansåg han, eftersom han inte kunde erinra sig händelsen. Inte heller då jag nämde att kvarnen krossats kunde han komma ihåg det inträffade.

Kännetecknande för våra folkrörelser var att de växte fram som oppositions- och protesterörelser. De var obekväma för de makt-havande. De tvingade samhället att ändra sig.

Folkrörelserna kommer att behövas i framtidens samhälle där annars byråkrati och tekniska experter tar över.

Trångbott på Jorden!

Man har uppskattat att 3 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 -3 000 kvintillioner - andra levande varelser delar jorden med oss människor.

UFO-intresset sprider sig

Thomas Brage, Thorvald Berthelsen, Birgit Rohdin och Stellan Streiffert studerar tidningen UFO-Information, som utges med sex nummer per år.

I går kväll besökte ordföranden i Västervik. Han var inbjuden av (oidentifierade flygande föremål) i riksorganisationen UFO-Sverige Medborgarskolan för att informera allmänhet. Initiativtagare var Stellan Thorvald Berthelsen från Köping, om UFO-organisationen och UFO Streiffert och Thomas Brage, som hade

bett Medborgarskolan om hjälp. Nära hundra personer kunde Ann-Marie Eklund hälsa välkomna till Gymnasiets aula.

Thorvald Berthelsen, som är medlem av den mycket aktiva Köpings UFO-förening, sade att i Sverige finns nu ca 2.000 medlemmar. Föreningens uppgift är att samla och dokumentera UFO-iakttagelser. Ungefär 100 medlemmar är speciellt utbildade att utföra dessa uppgifter, s.k. fältforskare. Föreningen får inget ekonomiskt bidrag utan allt sker med egna medel. Föreningens målsättning är att arbeta så att ett officiellt vetenskapligt forskningsarbete kan komma till stånd. Av ca hundra iakttagelser kan åttio föras till avdelning misstolkningar medan övriga bedöms som UFO.

En väldisponerad stillfilm var huvudpunkten.

Bland många intressanta bilder fanns en som var tagen av astronauten Aldrin från en månländare och som visar två UFO:s.

Den mest intressanta UFO-rapporten kommer från Mariannelund. Det var Gideon Johansson plus ytterligare tre personer som år 1959 bevitnade hur ett UFO manövrerade över Johanssons tomt och två besättningsmän observerades. Ett träd skadades och Johanssons högra ben blev strålskadat och amputerades så småningom.

Många frågor ställdes under frågestunden. Vad som har lockat Berthelsen att syssla med UFO torde bl.a. bero på att statsmakterna över hela världen har kostat på mängder av pengar för att stoppa problemet under mattan. Då är det alltså sjukt nästan och spännande. Tidigare kunde ingen

människa tala om för någon vad hon upplevt i UFO-sammanhang. Numera finns det förteckning på 200 personer som ställer upp med namn och adress, vilka har upplevt UFO-landningar. Ytterligare 700 vill däremot vara anonyma. Men skyggheten släpper. Man börjar förstå att något vi inte begriper trots allt kanske existerar.

Den senaste landningen som finns bevitnad i Sverige ägde rum i Ångermanland den 18 oktober i år.

Det var tre personer som bevitnade händelsen.

Beträffande fenomenet över Västervik för ett par månader sedan kunde Berthelsen svara att det fortfarande arbetas på detta fall. Det anses kunna vara ett gasmoln från en raketstart i Ryssland. Ryssarna var i dessa dagar sysselsatta med att sända upp raketer inför 60-årsjubileet. UFO-logerna har kontakter över gränserna och enligt uppgifter så bör fenomenet kunna härledas till en sådan uppskjutning. Fallet är dock ej avslutat.

Försök att starta studiecirklar i ämnet ska göras och efter det uppskattade programmet kunde man teckna sig för detta.

Under Vietnamkriget sade dåvarande generalsekreteraren i FN: "Näst Vietnam är UFO-problemet det viktigaste i världen".

Att intresset är stort bland allmänheten kunde konstateras av kvällens diskussion.

Västerviks-Tidningen

Onsdagen den 30 november 1977

UFO

är med där det överliga händer!

Vad vet du om flygande tefat?

Reservera TISDAGEN den 29 nov. kl 19.30 i Gymnasiets aula för NYA STILLFILMEN, samt föredrag av THORVALD BERTHELSEN med därpå följande debatt.

Entre: 5:-

Arrangör
Medborgarskolan

Välkommen!

MOBILISERING!

100-miljonersfilmen "NÄRKONTAKT AV TREDJE GRADEN" får Europapremiär på Astoria-biografen i Stockholm den 24 februari. Den 3 mars är det Göteborgs och Malmös tur, och den 10 mars ett dussin större städer i landsorten - till att börja med!

Centralgruppen har träffat avtal med filmbolaget om att UFO-Sverige skall hjälpa till med marknadsföringen. I gengäld får vi textreklam på en affisch och i den tidning som skall distribueras.

Tidningen är i tabloidformat och på fyra sidor. Den handlar mer om UFO-frågan, än om själva filmen. Den trycks i en halv miljon exemplar och vi har åtagit oss att svara för distributionen av en femtedel, d.v.s. 100.000 exemplar!

Lokala UFO-Sverige-grupper har redan tillfrågats och överenskommelse om lämpligt antal ex. (i förhållande till antalet aktiva medlemmar i grupperna) som skall sändas ut till dessa har träffats.

Utdelningen skall i första hand ske genom att 100 till 150 ex. läggs ut i herr- och damfriseringar, bensinstationer, tobaksaffärer, andra affärer etc. (och sedan fylls på alltefter åtgången). Vidare kan den spridas via föreningar, genom skolelever (filmen är barntillåten från 11 år), utdelning på arbetsplatser och i brevlådor i bostadsområden. **VIKTIGT ÄR ATT NI PERSONLIGEN FAR TILLÄTELSE AV RESP. AFFÄRSINNEHAVARE, ATT LÄGGA TIDNINGAR PÅ T.EX. DISKEN, HÄNGA UPP EN AFFISCH etc.!**

Lokalgrupperna fungerar som organisatörer av utdelningen och "områdeslager" för vidare spridning i angränsande städer och samhällen. FRIVILLIGA KRAFTER anmäler sig till närmaste lokalgrupp så snart ni läst detta! Detta gäller även de som p.g.a. tidsbrist endast kan tänka sig att ta ett visst antal för spridning på t.ex. arbetsplatsen och bland vänner och bekanta. De som saknar lokalgrupp i närheten skall skriva till UFO-Sveriges Centralgrupp, Box 151, 731 01 KÖPING och beställa det antal ex. de kan sprida.

Utöver tabloid-tidningen skall även ett mindre antal stolpaffischer och plastdekaler (självhäftande) spridas på liknande sätt.

Utskick av mindre poster av ovanstående kommer även att ske till vissa fältforskare och andra aktiva. Om ni under inga förhållanden kan medverka till detta, så meddela centralgruppen omgående. **INGET EXEMPLAR FAR BLI LIGGANDE - ALLT MASTE UT INOM 10 DAGAR!**

Genom att ställa upp hjälper ni till att sprida kännedom om UFO-Sverige och UFO-frågan (och givetvis filmen) och medverkar till att skapa ett genombrott i attityden till UFO-fenomenen. Detta, som vi i alla år har arbetat så hårt för, kan nu ske genom den "draghjälp" som uppstått.

Som kompesation (utöver textreklamen) kommer troligen filmbolaget att ordna en rabatterad visn. på Astoria-biografen för de medlemmar, som deltar i riksstämmans interna förhandlingar. Visningen kommer att ske klockan 10.30 och de interna förhandlingarna måste tidigareläggas och startar således en timma tidigare än tidigare aviserat. Det blir således klockan 09.00!

Utöver detta disponerar vi en del fribiljetter som skall lottas ut till de reklamutdelare, som inte kan besöka Stockholm den 18 mars. Biljetterna gäller då till den biograf på hemorten, som skall visa filmen.

Att vi engagerar oss på detta sätt beror på att filmen är av högsta kvalitë,

såväl tekniskt som innehållsmässigt. Den har i USA slagit alla tidigare rekord (det berättas att folk köar från femtiden på morgonen, och att svartabörspriserna för en biljett är trehundra kronor!) och väntas radikalt förändra attityden till UFO över hela världen. För en utförligare presentation hänvisas till UFO-Information nr. 1/1978. De som behärskar engelska kan läsa igenom klippet från Newsweek i slutet av denna tidning.

Tabloid-tidningen och övrigt material skall delas ut samtidigt över hela landet om ca 14 dagar. Alltså INTE när filmen kommer till resp. område - UTAN I FÖRVAG.

Tack på förhand för er ovärderliga hjälp! Tillsammans kan vi skapa ett genombrotts- och framgångsår för Riksorganisationen UFO-Sverige.

LOKAL PRESSINFORMATION

På de platser där vi har lokalgrupper och enskilda aktiva, som arbetar utåtriktat, kommer ytterligare information och foton från filmen, att sändas ut i ett senare skede.

Meningen är då, att skapa större textutrymme i resp. lokaltidningar och ge filmpresentationen en "lokal knorr", genom intervjuer med dessa. Denna aktion kommer också att tillföra lokalgrupperna nya medlemmar och intresserade.

Medan ni väntar på att få hugga i, kan ni titta på TV:s filmkrönika den 24 januari. Den svenska boken kommer ut i pocket i mitten av februari, med samma titel som filmen. Upplagan är beräknad till 20.000 ex. (jämför med 3.000 ex. för tidigare UFO-böcker!) och den kommer troligen att kosta 26 kronor. Fråga på bokhandeln - och finns den inte, så be dem beställa hem från Bernces Förlag i Malmö.

Filmerna kommer den 10 mars att visas på följande platser:

UPPSALA (Grand), LINKÖPING (China), VÄSTERAS (Prisma), ÖREBRO (Saga), HELSINGBORG (Spegeln), NORRKÖPING (Grand), BORAS (Saga), GÄVLE (Sandrew), JÖNKÖPING (China), KARLSTAD (Royal), UMEA (Saga) och SUNDSVALL (Folkan).

(det berättas att folk köar från
för en biljett är trehundra kronor
UFO över hela världen.
tion nr. 1/1978. De som behärskar engelska
i slutet av denna tidning.

----- 0 -----

VERKSAMHETSBERÄTTELSE

För att vi skall kunna räkna ut mandatfördelningen till riksstämmans interna förhandlingar är det viktigt att lokalgrupperna inkommer med verksamhetsberättelser, i vilka klart framgår antalet betalande medlemmar per den 31 december 1977.

----- 0 -----

Universums ålder.

Universum är kanske hela 20 miljarder år gammalt, ca 5 miljarder år äldre än man tidigare trott, säger två astrofysiker på Chikagouniversitetet.

Forskarna, David Schramm och Ken Hainebach på Enrico Fermi-institutet på universitetet, berättar att de gjort sina beräkningar med nya, mer känsliga metoder för att datera kemiska ämnen.

De har använt Rhenium-87, ett ämne man tidigare inte kunnat använda för datering av händelser i kosmos på radioaktiv väg.

Rhenium-87 har en halveringstid på 40 miljarder år, den tid det tar för hälften av den ursprungliga mängden att sönderfalla radioaktivt.

H.Ekstrand

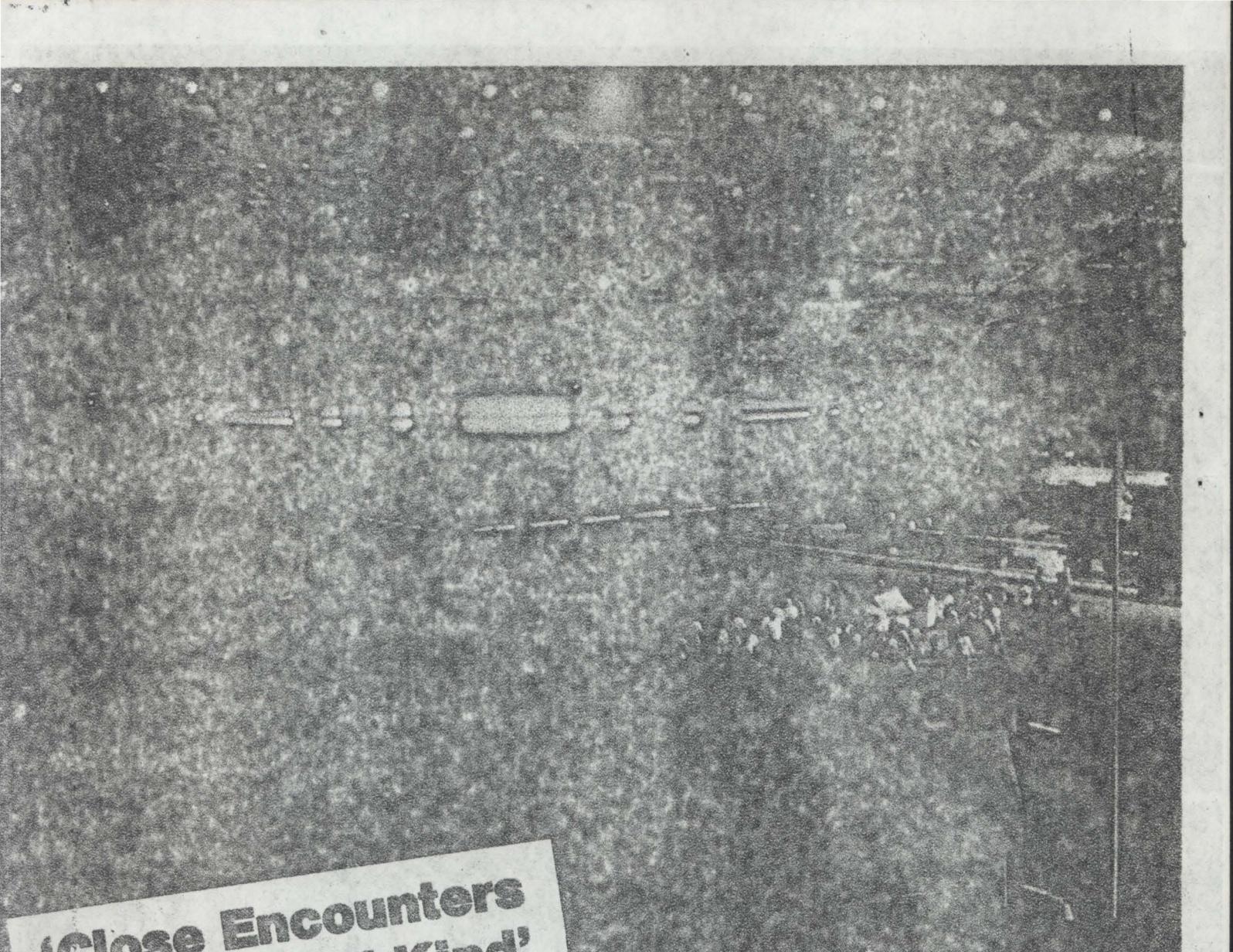
November 21, 1977 / \$1.00

Newsweek

The UFO's
Are Coming!

Hollywood's
'Close Encounters'

'Close Encounters Of the Third Kind'

Arrival of the mother spaceship at Devils Tower: A sublime

The UFO's Are

Fifteen million Americans can't be wrong—or can they? That is the number—an amazing 11 per cent of the adult population—who say they have seen a UFO (unidentified flying object). Included in that number is no less a personage than Jimmy Carter, who filed two formal reports to that effect in 1973 when he was governor of Georgia. If you're looking for a genuine mass experience in the late '70s, the baffling but insistent UFO phenomenon is undoubtedly the most extraordinary. That's what makes Steven Spielberg's new movie, CLOSE ENCOUNTERS OF THE THIRD KIND, a genuine work of the popular imagination. It's the first true populist science-fiction film, a blend of the most startling, far-out special effects with the most ordinary human material of the American heartland. If there really are alien beings buzzing us hesitantly in

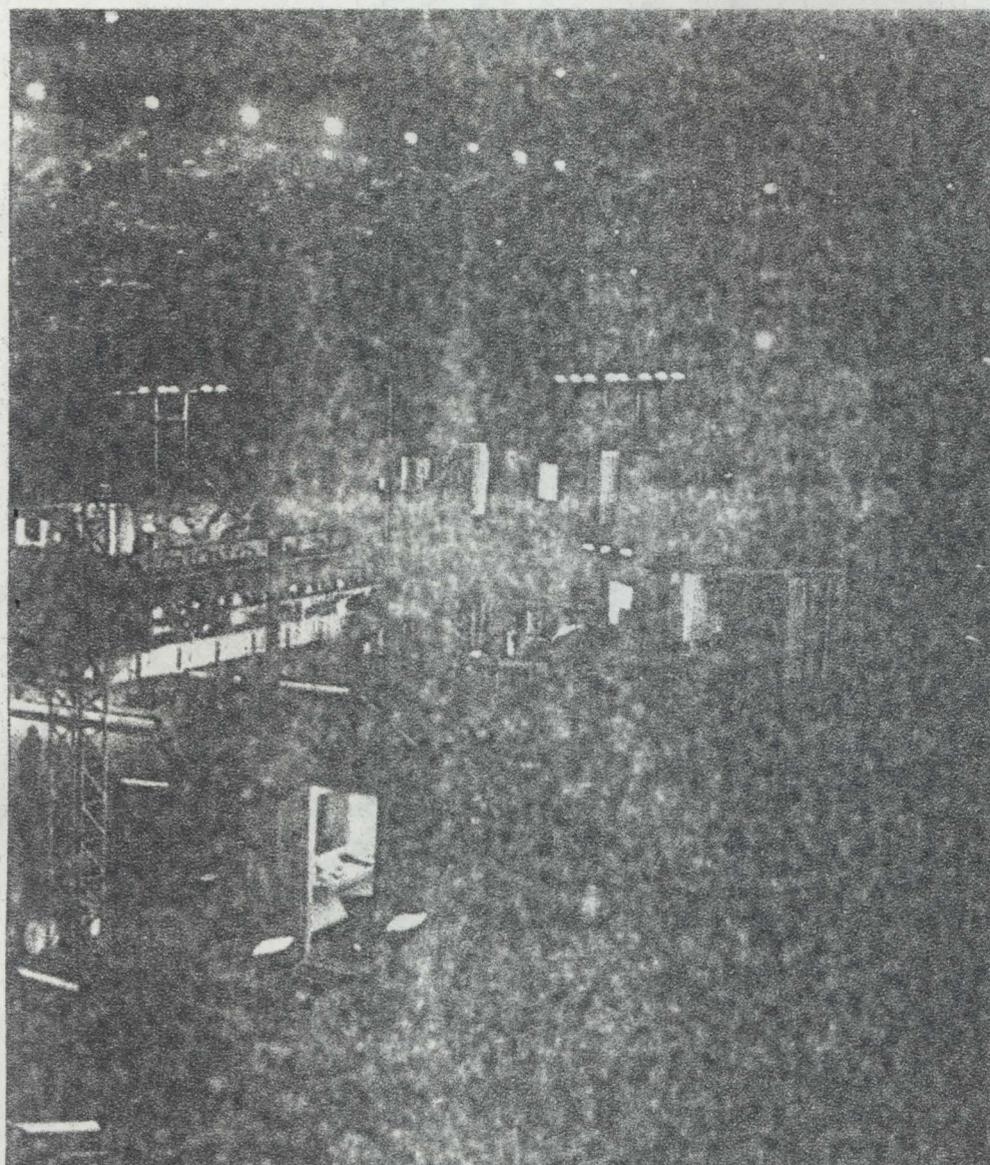
their interstellar whizbangs, "Close Encounters" may finally persuade them to come down and rest a spell.

It's a shame that a film as wide-eyed and sweet-tempered as this had to get all fouled up with the money-media miasma that currently afflicts the movie business. Blockbusters like Spielberg's own "Jaws," which has grossed a staggering \$400 million, and his friend George Lucas's "Star Wars," which is threatening that record, have brought a kind of fiscal pornography into the film world. Still only 29, Spielberg has the financial fate of Columbia Pictures riding on his flying saucers, and the \$19 million film was made in an atmosphere of secrecy and internecine studio warfare.

Bright, aggressive co-producer (with her estranged husband Michael) Julia Phillips was sidelined just before the film's release. The chief of Columbia

Pictures, David Begelman, was compelled to resign for alleged financial irregularities. When the jittery studio tried to sneak-preview the film in Dallas, the media infiltration produced a negative "review" by a financial writer in New York and New West magazines that caused a mini-panic on the floor of the New York Stock Exchange. Worried investors began jangling the phones of movie critics, begging for personal critiques to guide their maneuvers in Columbia stock. Come to think of it, why would any respectable alien want a close encounter with such creatures?

On the other hand, it's no wonder so many millions of ordinary people want desperately to believe in the reality of other worlds and other beings, free from the hype and heartlessness that increasingly afflict this paranoid planet. The power of "Close Encounters" comes not

climax and a historic place in movie entertainment

Coming!

metaphysical disgust with the human species whose only chance was to hurl itself into the furthest reaches of outer space to be reborn as some Nietzschean supermind sailing among the stars.

so much from its careful extrapolation of the most respectable UFO data, but rather from the human reality that underlies the whole saucer phenomenon. Astronomer J. Allen Hynek, who worked with Spielberg on "Close Encounters," is one of the many scientists who've been forced by the data to suspend their innate skepticism about UFO's (page 97). And Hynek's colleague, French astrophysicist Jacques Vallee, raises the hypothesis that "the UFO phenomenon is purely human," the result of a "defense mechanism that reveals itself only in times of extreme social stress." "Close Encounters" works because of this purely human element; it's not about the paranormal, it's about people.

In this respect "Close Encounters" is the antithesis of Stanley Kubrick's "2001: A Space Odyssey," whose frosty brilliance clothed an elitist nihilism, a

Spielberg's vision is a humanist one. His hero, Roy Neary (Richard Dreyfuss), is pure Joe Citizen: a hard hat who works for an electrical-power company in Indiana, a Dagwood-type husband with a Blondie-type wife (Teri Garr) and three cute kids, a solid suburbanite with a snack-stocked refrigerator who gets his news from Walter Cronkite and enjoys tinkering with electric trains. Neary wants a flying saucer in his life about as much as he wants a massive power blackout in his area. But that's exactly what he gets—both of them.

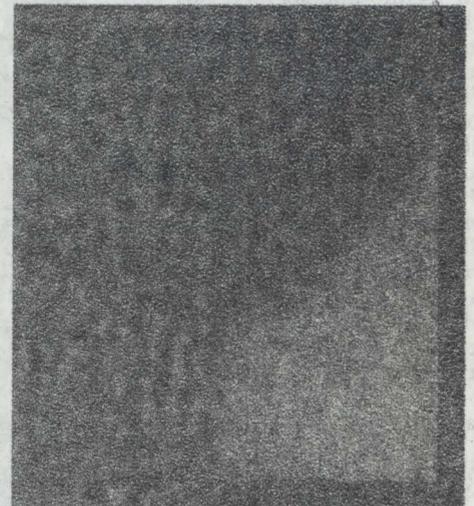
Roy's experience with the UFO's turns his life inside out and leads him through a series of adventures—comic and catastrophic—to an ultimate rendezvous with creatures from beyond the stars. Spielberg, a basically traditionalist filmmaker, starts with the classic genre of the 1950s "It Came From Outer

Space" SF flick, but stretches its scale and resonance with brilliant special effects until the film flares up into something approaching awe. Despite a few missteps and gaucheries, "Close Encounters" is the friendliest, warmest SF epic you've ever seen. It brings the heavens down to earth.

Kubrick's "2001" began with a prehistoric ape man who's catapulted onto the road of evolution by an intelligence beamed from outer space. In "Close Encounters" the first sign of an alien presence is again registered by an ape—a child's toy monkey that's activated as the flying saucers beam their energy into the sleeping rural house where Jillian Guiler (Melinda Dillon) lives with her 3-year-old son, Barry (Cary Guffey). Kubrick's image was apocalyptic, magnificently pretentious. Spielberg's is also full of portent, but it's friendly, domestic and touchingly whimsical. As the monkey slowly claps its tiny cymbals together, it seems to be applauding this new prospect of evolution—a feeling reinforced by little Barry, who wakes up at the noise and toddles around the house, smiling delightedly at all the crazy things that are going on.

It's the grownups who are scared. Roy, sent out to investigate the power failure caused by the UFO's, is terrified as the dashboard of his truck suddenly goes haywire. Inside Jillian's house all hell breaks loose—an unseen hand punches open Cokes, an electric mixer starts mixing nothing, a late-night TV show goes on, a toy police car scoots through the rooms, its siren sounding in miniature parody of adult violence and crisis. It's like the Sorcerer's Apprentice in "Fantasia," when Mickey Mouse as the junior wizard loses control of the magic energy.

In fact, if there's a presiding influence in "Close Encounters," it's Disney, with

The chief alien: Goodwill to Earth

Dillon watches the coming of the UFO's: It's only the grownups who are scared by this invasion of the heartland

his metamorphic genius, sentimental idealism and his feeling for the technical magic of movies as a paradigm for a technological utopia. Spielberg even uses a classic Disney device—a little red UFO that comes skittering along after the bigger ships is the old Disney gag of the last little dwarf or chipmunk stumbling after his dignified elders.

But Spielberg is a child of a less optimistic time than Disney's: as we watch the plastic paraphernalia of middle-class affluence going wild under some phantom impulse, we're watching Spielberg's quasi-comic vision of the emptiness and absurdity of our techno-pop society. Roy and Jillian are normal, apparently nonalienated Middle Americans, but after their brush with the UFO's they become baffled outsiders. Jillian, to the disbelief of all, insists her son has been abducted by the saucers. Roy loses his job, then loses his family when he reports seeing the UFO's and becomes obsessed with the vision of a mysterious mountain that they have implanted in his mind, which he tries to sculpt in everything around the house from shaving cream to food to the dirt in his nice suburban garden.

The family begins to sense something is horribly wrong when they sit down to dinner. Poor Roy is trapped in his fixation: as he builds a mountain with his mashed potatoes, his kids look at him with horror and

sorrow. "It's all right," says Roy, not at all sure of himself, "I'm still Daddy." It's a crazy, funny, touching scene, and it seems to come from something deeply personal in Spielberg (page 98).

Roy's life, and Jillian's, have been disrupted by close encounters of the first and second kind—sightings and physical evidence of UFO's. The movie's middle (and weakest) part is a chase in which they move toward the

encounter of the third kind—actual physical contact—with the spaceships and their inhabitants at the mysterious mountain, which turns out to be Devils Tower in Wyoming. Here Spielberg brings together all the strands of his story—Roy, Jillian, little Barry and the mysterious army of official investigators, led by the Frenchman Lacombe (François Truffaut), who have tracked the UFO's from sightings all over the world to Devils Tower.

This encounter—the product of an in-

Cary Guffey sees the eerie light: A child's delight

MOVIES

timate collaboration between Spielberg, the brilliant special-effects wizard Douglas Trumbull (page 99), cinematographer Vilmos Zsigmond, composer John Williams and a huge crew of technical magicians—occupies the entire last 40 minutes of the film. It's this last section that gives "Close Encounters" its historic place in movie entertainment. There are many surprises detonated during this film-within-a-film, but more important is the feeling generated by the impact of the unprecedented upon the familiar, a kind of cushioned trauma that's close, I think, to that grandiose old idea of the sublime. Sophisticates will gaze upon Spielberg's wonders and cry "Kitsch!"

them as a powerful but delicate armada of lights, as if these creatures have found that the best place to exist is that exquisite pivot point between matter and energy.

Never has a movie produced such an overwhelming, ever-changing rhapsody of light—so much so that you realize that a movie is, in fact, nothing but light projected onto a surface. Moreover, light is where the ultimate truths of matter and spirit reside and may one day meet; in an exciting new book, "The First Three Minutes," Harvard physicist Steven Weinberg describes the unimaginable flood of pure light that was the essence of the universe in its moment of genesis.

simplest feeling latent in the images.

First and foremost, "Close Encounters" is an entertainment movie. But the paradox and indeed the point of the best entertainment movies has always been the power of meaning that breaks through. Anyone who thinks that Fred Astaire is "just" dancing is missing most of the fun. Many people who like "Star Wars" think—wrongly—that it's mindless. And science fiction as a genre has long been deprecated by most literary intellectuals. But writers like Thomas Pynchon and Italo Calvino have brought many of the strategies of SF into "straight" writing. "Star Wars" and "Close Encounters" are popular SF romances by young artist-entertainers who have their own feelings about society, truth and all that; the big difference is that "Close Encounters" strikes deeper and broader. Spielberg's utopian view of a transcendent technology is just about as naive as Bernardo Bertolucci's romantic Marxism in "1900." The difference between them, talent aside, is the difference between their cultures.

Dreyfuss sculpts his vision: A mysterious case of mental implants

but the sublime was always a kitschy concept, a kind of technical mysticism for the 99.9 per cent of us who can't be real mystics.

In the rendezvous between earthlings and extraterrestrials you get the climax of Spielberg's optimism and his insistence that the best people are those who retain a childlike receptivity to the unknown. The movies have always been great at confrontations—show-downs, shoot-outs, reunions, partings—and this epic episode is a complex confrontation on a grand scale. There's high wit in the difference between the tremendous display of hardware assembled on the mountaintop by the earthlings—computers, cameras, synthesizers, portable toilets—and the infinitely more complex machinery of the visitors, so complex that human senses monitor

The climax of "Close Encounters" is another moment of genesis, with light pouring back upon a planet trapped—in more than one sense—in an energy crisis. Second to light is sound. The UFO tracing team has decoded a five-note theme that's the alien mother ship's message of contact for human ears. It sounds, appropriately, like a cross between the introductory theme in the last movement of Brahms's First Symphony and a cosmic door chime. As the team's computers and synthesizers exchange variations on this theme with the mother ship, one technician says happily to another: "It's trying to teach us a basic tonal vocabulary. It's the first day of school, fellas!" Just as Max Steiner's score for "King Kong" was a pop "Rite of Spring," John Williams's almost omnipresent score is a kind of nonsectarian space cantata. As with Williams's music for "Star Wars," it's a sonic storyboard to underscore the

Spielberg at 29 has plenty of talent. He was peeved that no one noticed the social comment in "The Sugarland Express" and so he showed in "Jaws" that he could jangle an audience's nervous system as well as anybody. Now in "Close Encounters" he's brought the two together.

"Close Encounters" has its faults. The story line sometimes jounces into potholes and disappears momentarily into ellipses as Spielberg tries to preserve the mystery while at the same time telling a good story. Or maybe there is a slight strain of pretentiousness in him that makes him leave certain details unnecessarily obscure: we never know quite who's who on the UFO tracking team, and we have to guess that the UFO's are in fact trying to communicate with Earth to set up a rendezvous. Truffaut's dialogue, crucial to the exposition, switches from English to French (translated by Bob Balaban as his interpreter), which gives the film an international aura but can be irritating. Some of the overlapping dialogue, inspired by Orson Welles and Robert Altman, also gets blurry. Spielberg loves technicians' jargon, which he treats with a kind of ironic respect, but sometimes it gets just pathetic: "Welcome back, Captain. This way to debriefing."

As with most SF epics, the acting has to be of the trapped-in-immense-forces kind. This is a despised genre but it's not easy to do, and Spielberg knows how to get the right kind of emblematic energy from his cast. Dreyfuss is very appealing,

the guy you see in the McDonald's commercials, the working daddy who's more than half a kid himself and who wants things to be simple so that he can enjoy them. At the very end he becomes one of a dozen or so citizen-astronauts who set out on a new space adventure—the first real Joe, with his kid's grin and schlumpy walk, to get into that line of chiseled jaws, stainless-steel minds and neat clipboards. As Truffaut says, it's the "ordinary people in extraordinary circumstances" who are important, not the technicians. That grin is Spielberg's political message, in case anyone is looking. Truffaut's smile is beautiful as he greets the aliens, his face illuminated by a yearning and hopeful intelligence. (As it happens, Truffaut himself has no interest in UFO's.)

It's Truffaut who exchanges the final gesture of hail and farewell with the creature from another world. When he made "2001" ten years ago, Kubrick also filmed extraterrestrial beings, but he decided they were unconvincing and cut them out. Here again Spielberg is a simpler and more open artist. The mother ship disgorges a swarm of spacetykes, possibly kids from Alpha Centauri on a field trip to Earth, the South Bronx of space. Spielberg shot them in detail but has made them into luminous little charmers.

He takes a chance with the chief alien, designed by Carlo Rambaldi out of a

consensus of reports from those who've claimed close encounters of the third kind. Out of the layers of light appears this androgynous doll, ideally bald, with an oasis of features in the center of its space-face. Truffaut smiles. Hesitantly, the alien produces a cockeyed little smile as if smiling is something they've gone way beyond out there in the galaxy. It's a grace note, a gesture of interspecies goodwill. STOP AND BE FRIENDLY, reads a sign held up by one of the UFO-watchers early in the film. Spielberg's message is that homely sentiment enlarged to cosmic proportions.

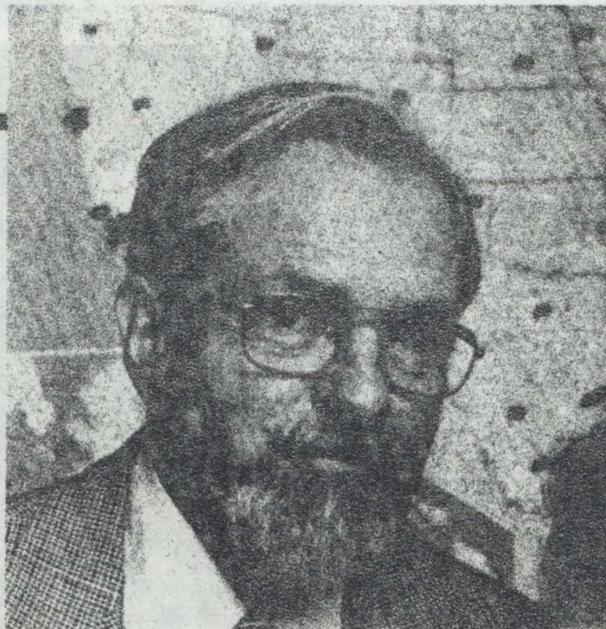
—JACK KROLL

The Galileo of UFOlogy

If there's a powerful sense of scientific know-how about "Close Encounters," the man most responsible is J. Allen Hynek, its technical consultant. As founder-director of the Center for UFO Studies in Evanston, Ill., the 67-year-old astronomer is probably the world's ranking expert on the science—or art—of UFOlogy. His advice to the movie-makers was to base incidents on actual UFO reports. "The difference between '2001,' 'Star Wars' and 'Close Encounters,'" he says, "is that people coming out from the first two wouldn't say, 'This could happen to me,' but people coming home from 'Close Encounters' could."

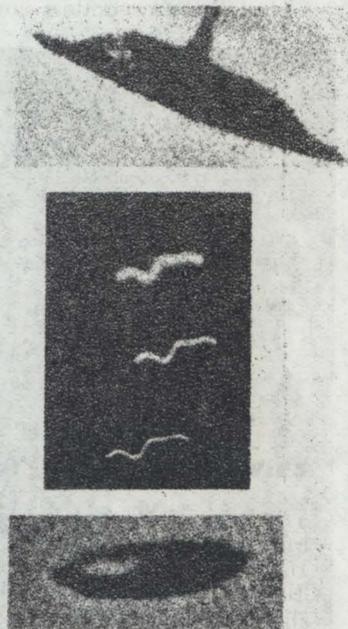
Today, there are as many UFO spotters as ever. "When I lecture around the country, I frequently ask how many in the audience think they have had a UFO experience," says Hynek. "Ten to twenty per cent raise their hands. But when I ask how many reported it, I get very few hands. I hope the movie will reduce the threat of ridicule—that it will make people feel it's safe to report a UFO."

Hynek, a onetime UFO consultant to the Air Force, finally stopped dismissing UFO reports a decade ago because there were just too many of them from responsible citizens and too many similarities in reports from all over the world. For example, he says, reported sightings often occur near power lines, near small bodies of water and near schoolhouses and military installations. (The high incidence of military sightings, he says, may be partially explained by the fact that they occur in places guarded around the clock by people who are trained to observe.) Still, Hynek admits that the vast majority of the several sightings reported every day to his center are readily explainable—as planets, weather balloons, rocket launchings and the like.

Jeff Lowenthal—Newsweek

Hynek with map of sightings, and a sampling of UFO photos

The Evanston center is not alone in investigating UFO's. In response to a White House request, NASA is setting up a committee to study reports of sightings during the past decade. The French Government already has a similar organization (whose director, coincidentally, bears a distinct resemblance to François Truffaut, who plays the expert in the movie). Privately financed teams are going after UFO's even more aggressively. In Phoenix, Ariz., William Spaulding of Ground Saucer Watch is using computers to analyze photographs of alleged UFO's. In Austin, Texas, Ray Stanford of Project Starlight International has devised a computerized tracking system to monitor any UFO's that might appear in the neighborhood. One refinement: a laser system to communicate with aliens in a UFO in case they knock out conventional radio equipment.

Visible Symbol: Such enterprises—as well as the stories of "contactees" who claim to be front people for extraterrestrials on earth—bring scorn on UFOlogy from established scientists. But Hynek is undismayed. "It's no longer possible to sweep away the whole subject," he says. "It reminds me of the days of Galileo,

when he was trying to get people to look at sunspots. They would say that the sun is the visible symbol of God; God is perfect; therefore the sun is perfect; therefore spots can't exist; therefore there's no point in looking." Hynek also takes comfort from a poll conducted last year by Stanford University physicist Peter Sturrock of the American Astronomical Society membership. Fifty-three per cent of those responding agreed that UFO's deserved scientific study.

What does Hynek himself believe UFO's might really be? "We have the questions, not the answers," he says. But he emphasizes that speculation should not be limited to flying saucers: UFO's, he says, may be psychic phenomena and the "aliens" may not come from outer space but from a "parallel reality." "That really intrigues me," says Hynek, "but I've no evidence. As they say on 'Dragnet,' all we want are the facts, ma'am. I will speculate that a very advanced civilization might know something about the connection between mind and matter that we don't. But I don't give theories because I don't know what to believe."

—PETER GWYNNE with KATRINE AMES

Close Encounter With Spielberg

Isn't it nice that they're letting kids make movies these days?" says a colleague of Steven Spielberg after dinner with the 29-year-old director. Spielberg's eager, open manner does make him seem even younger than his years. He's unimpressed by the fact that his second film, "Jaws," is the all-time box-office winner or that his third film, "Close Encounters," is a huge, expensive movie that may determine the fate of a major studio. "In half a decade movies have become outlandishly overpriced," he says. "It makes it really hard to do a small film."

François Truffaut was impressed by the size of the "Close Encounters" production and by Spielberg's ability to control it during the five months of shooting he spent with him in Alabama, Wyoming and India. "We had 250 people on the crew in Alabama," marvels Truffaut. "When I direct a film I have a maximum of 30 people on the set." But Spielberg's a demon for work with a strong sense of play. "My father brought home a transistor one day, when I was 15," he recalls. "He said, 'This is the new age.' I put it into my mouth and I swallowed it. My parents called the police to get it out."

Maybe Spielberg swallowed the transistor to protest the tension between his father, an electrical engineer, and his mother, a concert pianist. One of his favorite pastimes in that house was to frighten his three younger sisters. "I loved terrifying them to the

point of cardiac arrest," says Spielberg. "I remember a movie on television with a Martian who kept a severed head in a fish bowl. It scared them so much they couldn't watch it. So I locked them in a closet with a fish bowl. I can still hear the terror breaking in their voices."

All this was in Phoenix, Ariz., where he grew up in a suburban atmosphere very similar to Roy Neary's neighbor-

he managed to crash the gate. He even found an empty office which he occupied for months while he watched them make movies for TV. "The editors loved having me around," says Spielberg. "I'd sit with them and they'd show me how and why they were making a cut."

Spielberg began to make his own movies with an 8-mm camera. "I made a film about a man being chased by someone trying to kill him. But running becomes such a spiritual pleasure for him that he forgets who is after him. I did a picture about dreams—how disjointed they are. I made one about what happens to rain when it hits dirt. They were personal little films that represented who I was. And then I made a slick, very professional-looking film, although it had as much soul and content as a piece of driftwood. And that was the film that got Universal to sign me to a seven-year contract."

Lester Sloan—Newsweek

Spielberg on the set, with Truffaut (below): At the age of 15, he swallowed a transistor

Spielberg began to direct segments of television series such as "Marcus Welby, M.D.," "The Name of the Game" and "Columbo." "I was 21 when I was directing Joan Crawford on 'Night Gallery,'" says Spielberg. "She treated me like I had been directing 50 years. She was great. But I did an awful job." But then he got to direct "Duel," a television film about a mysterious truck that pursues a man in his car. The kid who swallowed transistors and scared his sisters had become a near-master of machines and terror. The success of "Duel" got him his first theatrical film, "The Sugarland Express," with Goldie Hawn and William Atherton as petty crooks on the lam. It was an amazingly assured and stylish first film by a kid director, and it earned him the assignment to do "Jaws."

"The technology that made 'Jaws' work was like pulling a rabbit out of a hat," says Spielberg. "Making movies is an illusion, a technical illusion that people fall for, and my job is to take that technique and hide it so well that never once are you taken out of your chair and reminded of where you are." It bothered him very much not to receive an Oscar nomination for "Jaws." "It hurt me because I felt it was a director's movie," he says. "But there was a 'Jaws' backlash. The same people who had raved about it began to doubt its artistic value as soon as it began to bring in so much money."

According to Richard Dreyfuss, who starred for him in both "Jaws" and "Close Encounters," "Steven used to be enamored of movies as that mechanical device that can do such magical things. But he is becoming much more interest-

hood in "Close Encounters." "Socially, I wasn't part of the crowd," says Spielberg. "I was never really into sports or cars. But I'll never forget the time I discovered girls. I was in the fifth grade. My father took me to a drive-in movie with a little girl-friend of mine. This girl had her head on my arm, and the next day my parents lectured me about being promiscuous at an early age. My growing up was like a sitcom ABC buys for a season before they drop it."

After the family moved near San Francisco, Spielberg's parents finally were divorced. He left home and went to Los Angeles where he enrolled for a while at California State College at Long Beach. But he began to hang around movie studios, especially Universal, where

ed in how people behave." Spielberg says that if he had directed "All the President's Men," he wouldn't have done the story of the big shots. "I'd do the definitive story about the secretaries at the White House and the Pentagon who know more about the bosses than the bosses know about themselves. And I'd call it 'Selectric Secretaries'."

His next film, in fact, will be about the quixotic Japanese submarine that attacked the coast of California in 1942. "I wanted John Wayne to play General Stillwell, who commanded the coastal defenses," says Spielberg. "But when I discussed the part with him and told him that two of our airplanes were shot down,

he said, 'I don't want to be in this movie.'" One reason Spielberg is drawn to a war he never saw is that "there was a real unanimity in the community." This relates to the idea of friendship, which is very important to him. Most of his friends are young filmmakers such as George Lucas, Brian De Palma, Martin Scorsese and John Milius. They exchange suggestions, show each other rough cuts of their films, even give each other "points" (percentages) in each other's films—Lucas has some points in "Close Encounters." "I've always been drawn to camaraderie among men and women," says Spielberg. "I have old-fashioned standards of honor and loyalty among friends."

Spielberg doesn't drink or use drugs: "I always think the drugs will control me and I won't be able to direct myself." He lives with the young actress Amy Irving in a new Beverly Hills mansion, a combination home and penny arcade that's filled with pool tables, pinball machines, computer games and other devices to delight the heart of a gadget freak. "It turns me on," says Spielberg, "to think that when we die we don't go to heaven but to space, to Alpha Centauri, and there we're given a laser blaster and an air-cushion car." It will be interesting to watch this brilliant kid grow up right before our eyes on movie screens.

—J. K.

Wizard of Special Effects

Douglas Trumbull is one of the true geniuses of film, a wizard who can create new worlds. Ten years ago, at 25, he created the awesome special effects for Stanley Kubrick's "2001: A Space Odyssey," and in many ways he's surpassed that achievement in "Close Encounters." "The hardest thing about this picture was that we didn't have the advantage of being out in space creating a fantasy," he says, sniping at "Star Wars." "We had to be down on earth with totally believable illusions. Putting a UFO on screen is like photographing God. So the general look we went for was one of motion, velocity, luminosity and brilliance. We used very sophisticated fiber optics and light-scanning techniques to modulate, control and color light on film to create the appearance of a shape when in fact no shape existed."

Aside from these marvelous kinetic light sculptures, Trumbull and his crew did build miniature solid UFO's. Powered by electronic motors that produced up to twelve simultaneous motions, they moved on horizontal and vertical tracks in a blacked-out room filled with smoke. Another brilliant effect is the cloud turbulences caused by the flight of the UFO's over Indiana. Trumbull produced the look of roiling clouds by injecting pigments into a large water tank. "I'd compare one scene in the picture to the impact made by the tornado in 'The Wizard of Oz,'" he says. "You come away from the film looking at the sky with new eyes."

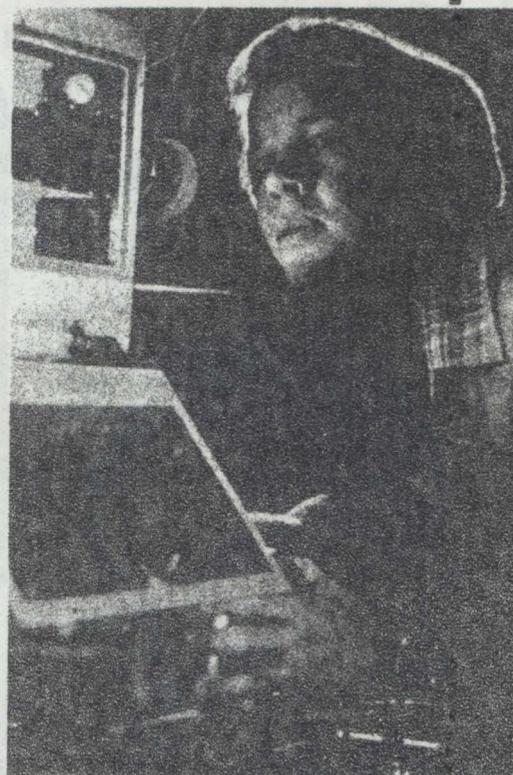
Black Velvet: The climactic ending of "Close Encounters" that supposedly takes place on a Wyoming mountain was shot in the biggest interior set ever built for movies, a huge former blimp hangar in Mobile, Ala. The walls of the set were draped in black velvet and an enormous 100-foot-wide, 38-foot-high screen—big-

ger than the 90-footer Trumbull built for "2001"—was used for the projection of the background and horizon. Some frames of the final film are actually composed of 50 or more individual exposures—the UFO, the distant horizon, the terrain, animation-drawn stars, lighting effects and other matte shots.

The self-confident Trumbull, son of an artist and an engineer, entirely self-educated in his craft after one year in a California junior college, is so proud of his work on "Close Encounters" that he vows never to work for others simply doing special effects again. Trumbull directed as well as created the robots and special effects for "Silent Running," a good space movie with Bruce Dern, and he figures he's earned another shot at total filmmaking. His first venture will be "Brainstorm," a drama involving the brain and human body.

Event-Creating: But Trumbull's real ambition is to go beyond movies, beyond storytelling, into event-creating. "'Close Encounters' is one of the last big-time features as far as I'm concerned," says Trumbull. "It's become too expensive to make movies. One of the things I've always been interested in is amusement parks. An amusement park is fun, it's upbeat, it's not trying to tell you about the slums of New York. And the amusement-park business is bigger than the theatrical-film business and growing by leaps and bounds, while the movie business is dying a horrible death."

Trumbull has formed a new company, Future General, with Paramount, the purpose of which is to "develop new ways to entertain people." Trumbull's new motion-picture process, he says, "is going to blow everybody out. We discovered some principles of how to project movies that will make all movies that people see today seem obsolete." Trumbull

Trumbull: On to amusement parks

has even commissioned psychological studies "to demonstrate to the patent attorney that this new system has a tremendous impact on the human nervous system. What would it be like to go into a theater where the picture is a giant 3-D hologram and you're a part of it? That's very much like what we're working with right now."

"I feel like I've paid my dues," says Trumbull. "I don't want to be known as a special-effects man because I look on all moviemaking as a special effect. So I'm going to write, produce and direct my own work." Trumbull's main anxiety is to avoid "the close encounter of the fourth kind—that's when they land and tell you you're \$10 million over budget."

—JACK KROLL with MARTIN KASINDORF in Los Angeles

KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)
Box 3001, 381 03 KALMAR
Telefon 0485-371 48
Postgiro 92 64 11 - 0

är med där det ovanliga händer!

10% - 20%

RABATT

**Böcker om
universum**

Är Du intresserad av BÖCKER OM
UNIVERSUM så kan du genom oss
beställa böcker som intresserar
dig och få 10 - 20 % Rabatt
jämfört med Bokhandelspriser .

Kontakta oss !